

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apăre în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Dumineca IV. după Înălțarea Sfintei Cruci.

(Dumineca Sămănătorului.)

Esit'a sămănătorul să
samene sămânța sa...

Ceea ce fac economii, lucrătorii de pământ primăvara și toamna, când ies la câmp să samene sămânțe deosebite... de grâu, mălaiu, orz, săcară, ovăs și altele, este o închipuire a minunatelor lucrări, ce le face Dumnezeu cu sufletele oamenilor, cari sunt tot alătea câmpuri ale lui Dumnezeu: Esit'a sămănătorul să samene sămânța sa... Pe câmpuri nu se face, nu încolțește, nu răsare nici o holdă de samă — dacă nu este cine să samene. Tot așa se întâmplă și cu omul: dacă nu samănă Dumnezeu — nu ne poate veni în minte nici un gând bun, nici un cuget de mântuire. Dacă noi știm oare ceva despre țința noastră cea din urmă, despre frumusețea și strălucirea, măreția sufletului nostru, despre răul cel mare și groaznic, ce este oricare păcat de moarte, despre răsplata ce asteaptă pe cei buni în ceriu, și despre pedeapsa gătită pe sama celor răi în focul de veci, acestea noi le știm și le credem, fiindcă Dumnezeu a sămănat în sufletul nostru oarecare lumină, le știm fiindcă El ni le-a spus sămănând pe pământ cuvântul său dumnezeesc. Și iată cum aruncă Dumnezeu sămânța sa în om: zidindu-l îi dă lumini firești ca să cunoască binele și răul, și samănă în el sămânța binelui. Apoi urmează a aruncă în om sămânța din lăuntru a inspirațiunilor sale, a șoptirilor sale din lăuntru. În sfârșit îi grăește auzului său din afară, grăește Dumnezeu la urechile oamenilor prin mijlocirea Bisericii sale, carea

vestește cuvântul lui Dumnezeu și al Unuia născut — Fiului său Domnului Nostru Isus Hristos. — În chipul acesta noi oamenii suntem câmpul, Dumnezeu e sămănătorul, sămânța e cuvântul lui Dzeu. — Cum preluim noi aceasta sămânță?... Vedeți cum umblă oamenii primăvară după cele mai bune, cele mai alese sămânțe...

* * *

Să socotim și mai bine, și mai deaproape darul cel mare, ce ni-l face Dumnezeu când se apropie de noi ca să samene în noi cuvântul dumnezeesc. — Dacă ne-ar lăsa Dumnezeu de noi înși-ne, de capul nostru și nu ne-ar spune nici el, nici alții nimica bun, nu ne-ar spune nici un bine, noi am fi ca niște câmpuri sălbătice, necultivate, nelucrate, cari rodesc numai iarbă pentru dobitoace. Dar dacă sufletul nostru e sămănat cu sămânța cuvântului Dumnezeesc — oh ce seceriș de grâu bun și ales se poate face în el! O singură învățătură din Evanghelie — zicea sfântul Vincențiu de Paoli — e de ajuns ca să facă pe oricine sfânt. Unui tinăr stricat desfrănat, ca să se întoarcă la calea cea bună, i-au fost de ajuns aceste puține cuvinte: *Tu ai să te tăvălești în tină, și acoperemântul tău vor fi vermi.* Abatelui Antoniu, ca să se facă pustnic și un mare sfânt, i-au fost de ajuns cuvintele Evangheliei: *De vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde toate câte le ai și dă săracilor, și vino după mine.* — Și în noi, prețioasa și scumpa sămânță a cuvântului dumnezeesc — trebuie să rodească roade minunate de o viață sfântă, numai să ascultăm cuvântul Dumnezeesc, să umblăm la biserică, să Dorim acel cuvânt, să-l punem la inimă... Și noi simțim lipsa, trebuința acestui cuvânt a lui Dumnezeu, căci: *Pe noi numai cu pâine trăește omul, ci*

cu tot cuvântul, ce iese din gura lui Dumnezeu... Să prețuim sămânța aceasta, să ne-o câștigăm, și să ne rugăm lui Dumnezeu să o sămene totdeauna în câmpul sufletului nostru: *Eși, Doamne, și sămână sămânța ta...*

* * *

În sfârșit — să cumpănim cum trebuie să ne purtăm noi față de bunătatea dumnezească — carea a sămănat și până acum și tot mereu sămână pământul sufletului nostru. Vai de noi dacă pământul nostru nu va aduce roadele, ce le așteaptă Dumnezeu! *Un pământ sămănat de Dumnezeu* — zice Apostolul, care adeseori soarbe apa și nu aduce nici o roadă, e un pământ rău, și blăstămat, un pământ stărp. — Pământul stărp — nu trebuie la nime, cu mult mai puțin Dumnezeu nu poate suferi un suflet stărp, neroditor, după-ce atâta l'a cultivat, grijit, lucrat... Dacă cuvântul lui Dumnezeu nu va aduce nici o roadă în viață, atunci avem să plângem și să ne tânguim cu amar în ziua Judecării: Atunci ni se va zice: *Tu știai cuvântul meu, tu știai rânduielele mele, poruncile mele. Știai prea bine că nu te-am zidit pentru lumea aceasta, ci pentru Ceriu, știai că calea ce duce la ceriu e calea cea strimță, îngustă... Pentru ce n'ai făcut, ceace știai că ai să faci... că e voința lui Dumnezeu...*

Dar dacă tu ești cu credință față de cuvântul lui Dumnezeu, dacă după pilda Preacuratei Vergure Maria — Maicii noastre — ești gata să zici: *Doamne, fie mie după cuvântul tău, Dumnezeu ne va binecuvânta, va sămăna și mai mult, și mai bine pământul sufletului nostru, ne va grăi cuvinte de acelea, cari să ne sfințească sufletul nostru, și nutrindu-ne cu acest sfânt cuvânt — vom crește îngrășându-ne cu aceasta pâine cerească, ce ne nutrește pentru viața de veci. Să ne rugăm Domnului Nostru Isus Hristos să ne grăiască adeseori, iar noi să fim gata a-l ascultă: Grăeste Doamne... Cuvintele vieții de veci le ai...*

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: *„Inchinăciunile Creștinului“* Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Rătăcirea „Studentii Bibliei“ cu privire la iad.

Patrițiu Birlea

(Urmare)

Acuma se va dovedi din noul testament, cumcă iadul nu e mormântul. Celim la Matei (25. 41) *„Duceți-vă dela mine blăstămaților în focul cel de veci, care e gătit diavolului și ingerilor lui.“* Dacă ar fi iad mormântul, atunci ar fi zis Isus, *duceți-vă dela mine blăstămaților în mormânt, unde veți ajunge într'o stare de odihnă, nu veți ști nimic că ați vătămat pe Dumnezeu ci veți fi nimicivi, în mormânt.* Vedem cât de fals se splică din partea studenților de biblie iadul, atunci când numai cu mormânt ar fi pedepsiți cei răi, unde ar fi suferința lor pentru păcate? Dumnezeu e prea drept, și nu se presupune ca să nu pedepsească pe cei răi.

Cetim mai departe la Matei (25. 46) *„Și vor merge aceștia în munca de veci, iar dreptii în viața de veci.“* În sfânta scriptura când celim într'o propozițiune atât partea primă cât și a doaua trebuie luat în acelaș înțeles. Așa ne învață și hermeneotica, adecă cum trebuie a lua înțelesul în S. Scriptură.

Studentii bibliei, admit fericirea de veci a dreptilor, vezi *„Ce spun scripturile despre iad“* ? pagina 69, 97 zic: *„Pedeapsa va fi atât de durabilă cași răsplata.“* Deci dacă spun cum că cei drepti vor fi în veci fericiți iar cei răi morți, i-și contrazic, căci dacă în aceeaș propoziție la Mat. 25. 46 *„drepti în viața de veci“* înțeleg fericire vecinică, iar tot în aceeaș propozițiune *„Și vor merge aceștia în munca de veci, înțeleg mormântul, atunci i-și bat joc de scriptură. Dacă cei drepti vor fi în veci fericiți, vor ști pururea că au implinit cât au trăit porunca lui Dumnezeu, deci ca răsplată a dobândit raiul. Iar dacă s'au osândit atunci după învățătura studenților vor fi nimicivi, nu vor ști că a vătămat pe Dumnezeu, și că sunt pedepsiți, ci se vor odihni în mormânt.*

Vedem ce batjocură propovăduiesc în judecățile lui Dumnezeu; în aceeaș propozițiune tâlcuiesc, în 2 feluri.

(Va urma)

Porunca a VII a lui Dumnezeu.

Iubiților mei! Dumnezeu zidind pe om i-a dat deosebite drepturi asupra unor bunuri prețioase ce le-a primit dela El însuș, și de aceea însuș Dumnezeu voește ca aceste drepturi și acestea bunuri să le cinstească cu toții cu cea mai mare credință și să le păzască în întregimea lor. Cel d'întâi drept al omului este păzirea vieții sale trupesti, acest drept Dumnezeu voește să fie cinstit, de aceea în cele 10 porunci a satorit în porunca a cincia: *Să nu ucizi*, care oprește și sinuciderea, și uciderea altora. Al doilea drept al omului este păstrarea curățeniei și Dumnezeu voește ca și acest drept să fie cinstit, respectat, și de aceea a satorit în cele 10 porunci porunca a șesa: *Să nu curvești*, în care se oprește ori ce necurăție ce ar face-o omul ori el singur de sine în trupul său, ori cu alții, ori cu altele. Dar Dumnezeu nu s'a indestulit cu păzirea acestor bunuri prețioase a vieții și a curățeniei, ci El a vrut să se mai cinstească și un alt drept ce îl'a dat omului, pe care-l pomeneste a șaptea poruncă a lui Dumnezeu care sună scurt: *Să nu furi*, care osândește preste tot, orice încercare împotriva proprietății.

Desfășurarea acestei porunci e de lipsă mai ales în vremile noastre când se întâmplă atâtea nerânduiele.

1. Natura speciile și greutatea păcatului furtului. Ce e furtul? Furtul este: luarea și ținerea pe nedreptul a lucrului altuia ori altora, împotriva voinții lor, când adecă acestia cu tot dreptul nu se invoesc.

Ori ce furătură se împotrivese dreptății, carea voește ca fiecare să aibă ce este al său.

Furtul e de deosebite feluri: *1. furt simplu* când se ia în ascuns (în taină) lucrul altuia, cu toată grija, și băgarea de sama ca să nu fie descoperit, cu toată viclenia... cum fac tâlharii, de când cari se bage în căși cu chiei falze, ori rumpând zarurile. Este apoi *2. furt cu de-a tãria*, sau răpire când se ia lucrul deaproapelui cu de-a tãria și sub ochii lui, cum fac hoții de stradă cari despoaie pe călători, cerându-le banii, de n-ii omoară. Sunt apoi și alte furături: de apăsare, de lăcomie, de lucruri sfinte, de înșălăciune, furt de *sgârcenie* când nu se dă la săraci pomană ce li se poate da, și care trebuie să se dea, pentru că legea firei și legea dumnezească — indatoresc strâns și aspru pe cei ce au să dea pomană.

(Va urma)

Veniți la Domnul!

În liniștea serii, la ora când razele crepusculare plutesc la orizont, ne place să auzim în depărtare, cântând clopotele bisericilor noastre. Cât de plăcută e vocea clopotelor! Ce sunete melodioase ridică ele la cer! Său că ne cântă nașterea veselă, care aduce fericirea în cămin, său că ne fac să auzim suspinele crudei despărțiri. Aceste sunete melodioase și dulci, plângătoare său vesele, deșteaptă în sufletul nostru sentimente de dragoste, pace și speranță. Dar se întâmplă câteodată, ca un accident sau o mână barbară să falsifice admirabilul instrument pe care îl iubim. Atunci e nefolositor și neplăcut să-l mai auzim. Armonia cerească nu mai există. Nu rămâne decât o reparație posibilă; o refacere complectă a aramei resunătoare, care-l va face să-și regăsească atracția de altădată.

Astfel se întâmplă și cu biata noastră inimă. Divinul Creator a făcut-o bună, i-a dat o putere de a iubi, a făcut-o capabilă de a simți și înțelege frumusețele minunate ale naturii. Dar într-o zi, din nefericire, răutatea o falsifică și de atunci asemănătatea bietelor noastre clopote sdrobite, inima noastră și-a pierdut drăgălășenia și frumusețea ei primitivă.

S'au făcut încercări nenumărate spre a o face mai bună. Filozofii au zis: „Te vom vindecă prin judecată,” dascălii: „Observă și vei fi perfectă.” Munca zadarnică! Inima omenească, cu toate aceste efortări, e rea până la disperare. Pentru ea nu există de cât un remediu: o refacere complectă de către Cel care a format-o. Aceasta este opera pe care Isus a venit s'o înfăptuiască aci jos.

Un picur nou de viață pe care îl pune în om, face din acela o ființă cu totul nouă. „Nu mai trăește singur, ci Hristos trăește în el”.

O voi, cari plângeți greșelele și păcatele voastre; voi cari sperați să vă îndreptați într-o zi; voi care doriți cu ardoare perfecțiunea spirituală, veniți la Hristos, marele doctor al inimelor! El vă va scoate inima voastră de piatră și vă va da una simțitoare, priincioasă iubirii, capabilă să lucreze și doritoare de a-l urma pe El și a-i îndeplini dorința.

Inv. Vasile Borca

S'a regăsit cetatea lui Abraham. „British-Muzeum” comunică un raport foarte interesant asupra ultimelor lucrări de săpături din Ur în Caldeea, orașul lui Abraham. Într'un deal ridicat de Nabuchodenezar s'a descoperit, pe o suprafață de 65 pe 45 de metri, câteva case separate de uliși strâmte. Ele aparțin epocii lui Abraham (1900—2100 ani înainte de Hristos) și întru cât au fost îngropate la 6 metri sub pământ, zidurile sunt foarte bine conservate.

(Universul)

O frumoasă sărbătoarele la Beiuș. Părinții Asumpționiști din Franța de câțiva ani au înjghebat aproape în toate eparhiile unite din Transilvania câte un început de vieață mănăstirească și nădăjduesc să formeze o puternică ramură românească de rit oriental a Congregațiunii lor. La Beiuș au un *Novițiat*, unde se primesc români greco-catolici cari doresc a se călugări fie ca preoți fie ca frați laici. La 12 Iulie s'a sărbătorit aci cu mare însuflețire învesmântarea a patru tineri români cari au intrat în această Congregațiune. Insuș I. I. P. S. Sa Episcopul Orăzii a prezidat această măreață ceremonie.

Dea Dumnezeu ca această serbare să fie aurora prevestitoare de fapte mari din partea acestor smeriți călugări pe pământul României.

„Sentinela Catolică” Iași.

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla”. No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților” de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei”. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.” Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru fetele fecioare.” Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș”. No. 1. „Marele dar al credinții” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania”. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile* dela Paști până la Rusalii. Invățături și gânduri creștinești asupra sfintelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. No. 5. *Duminecile după Rusalii până la Ziua Cruci*. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. Se pot procura la Librăria Asociațiunei Sighet. Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

16—22 Octomvrie 1927.

- 16. Dumineca IV. după Înălț. Sf. Cruci (Ev. 4 d. Luca 8, 5.) M. Longin sut.
- 17. Luni. Pr. Osie.
- 18. Marți. Ap. și Ev. Luca † 95. d. Hr.
- 19. Miercuri. Pr. Ioil.
- 20. Joi. M. Artemie. † 391 d. Hr.
- 21. Vineri. C. P. Ilarion † 371. d. Hr.
- 22. Sâmbătă. P. Averchie.